

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 125.397 van 18 november 2003
in de zaak A. 143.866/VII-31.026**

In zake : XXX, handelend in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige dochter XXX, die woonplaats kiest bij advocaat A. NAVASARTIAN, kantoor houdende te 1030 BRUSSEL, Jenatzystraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige dochter XXX, van Georgische nationaliteit, op 14 november 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 oktober 2003 houdende verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf en houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 november 2003;

Gelet op de beschikking van 17 november 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 november 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2003 om 10.30 u.;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 10 april 2000 en verklaarde zich vluchteling. Op 1 augustus 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 13 februari 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing tegen deze beslissing werden verworpen bij arrest nr. 112.597 van 18 november 2002;

1.2. Op 17 september 2001 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Deze aanvraag vermeldt als uitzonderlijke omstandigheden waarom de aanvraag niet in het land van herkomst maar in België werd ingediend, dat de dochter van de verzoekende partij aan diabetes lijdt, wegens haar fysieke toestand medisch gevolgd wordt en dagelijks insuline-inspuitingen nodig heeft en dat zij omwille van haar Koerdische afkomst in haar land van herkomst van medische zorgen verstoken blijft, dat zij om politieke redenen Georgië ontvlucht is, dat het indienen van een aanvraag om verblijfsvergunning op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet in haar land van herkomst onmogelijk is, omdat de Belgische regering geen ambassade of zelfstandig consulaat in Georgië heeft en dat het bemachtigen van de reisdocumenten, welke niet in haar bezit zijn, in haar land van herkomst geruime tijd in beslag kan nemen.

1.3. De thans bestreden beslissing verklaart deze aanvraag niet-ontvankelijk om volgende redenen:

"Er werden geen uitzonderlijke omstandigheden aangehaald waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van openthoud in het buitenland.

Betrokkene baseert zich onder andere op de medische problemen van haar dochter. Uit het medisch attest die betrokkene aanreikt blijkt dat betrokkene kan reizen en uit onze informatie blijkt alsook dat de noodzakelijke medische zorgen en opvolging mogelijk zijn in Georgië.

De problemen in haar land - waarop betrokkene zich tevens baseert - hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd door het Commissariaat-Generaal afgewezen op 23/02/2007 en op 27/02/2001 ter kennis gebracht. Hieruit bleek eveneens dat de Koerden in Georgië niet langer het voorwerp uitmaken van een etnische vervolging. Hoger genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van art. 9 van de wet (van 15/12/1980) in België in te dienen. Het feit dat betrokkenes zoon werd opgeroepen voor het leger kan niet weerhouden worden als uitzonderlijke omstandigheid. Hij legt immers geen enkel bewijs voor van deze oproeping en bovendien wijst niets in zijn asielrelaas erop dat er ook maar een vermoeden bestaat dat hij zou beschuldigd worden van desertie. Betrokkene legt namelijk geen enkel bewijs naar voor die daarop zou kunnen duiden, zoals bv. een veroordeling of aanhoudingsbevel.

Betrokkenen kunnen zich wenden tot het consulaat in Moskou om daar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen.

Voorts kan betrokkene zich voor haar terugkeer baseren op de IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) of beroep doen op de nationale vertegenwoordiging in ons land.

Het feit dat de kinderen hier schoollopen en een technische opleiding volgen aan de 'Académie des Métiers, des Arts et des Sports', betrokkene taallessen volgt en ze allen geen gevaar vormen voor de Belgische samenleving, is geen uitzonderlijke omstandigheid om art. 9 van de wet van 15/12/1980 in België in te dienen.

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hen op 01/08/2000 werd betekend."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in het verzoekschrift weliswaar enkel het bevel om het grondgebied te verlaten formeel als de bestreden beslissing wordt aangeduid; dat uit de lezing van de middelen moet worden opgemaakt dat de vordering is gericht tegen de beslissing als geheel, en dus ook tegen de verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf, waarop het formeel bestreden bevel is gesteund;

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde betreft, de volgende uiteenzetting geeft die kan worden betrokken op de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid :

“(…) Het bevel kan elk ogenblik uitgevoerd worden en het kind zal bloot gesteld worden aan een niet adequate medische verzorging in Georgië, hetgeen haar leven in gevaar brengt. Bijgevolg moet deze zaak uiterst dringend behandeld worden.”.

Overwegende dat deze uiteenzetting overtuigt; dat de kans bestaat dat het bevel om het grondgebied te verlaten ten laste van de verzoekende partij op elk ogenblik kan worden ten uitvoer gelegd; dat de verwerende partij enkel aanvoert dat op heden ten laste van de verzoekende partij, die niet in een gesloten asielcentrum verblijft, nog geen enkele gedwongen uitvoeringsmaatregel werd genomen, maar niet dat zulks in een nabije toekomst niet het geval zou zijn;

3.3 Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet wat volgt:

"Het bevel om het grondgebied te verlaten betekent op de eerste plaats de stopzetting van de medische hulp aan het kind.

De medische zorgen kunnen niet optimaal worden verleend (zie medische attesten in bijlage) en kunnen evenmin gegarandeerd worden in Georgië, wanneer we de algemene situatie van het land in aanmerking nemen waar ook medisch vlak de zwarte markt weelderig tiert, en wanneer we rekening houden met de dreigende burgeroorlog op dit eigenste moment in het bijzonder. Het stopzetten van medische hulp aan een kind dat vier maal per dag haar glycemie moet meten en vier insuline-injecties per dag nodig heeft, brengt haar leven in gevaar, hetgeen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is.

Bovendien betekent het bevel om het grondgebied te verlaten dat de kinderen hun schooljaar moeten stop zetten en dat betekent op zijn zachtst uitgedrukt verlies van één jaar. Dit is eveneens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.";

Overwegende dat deze uiteenzetting, die door de verwerende partij niet wordt tegengesproken, eveneens overtuigt; dat de medische toestand van het kind zich tegen een repatriëring lijkt te verzetten;

3.4. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet; dat de verzoekende partij betoogt dat in de bestreden beslissing geen antwoord wordt geformuleerd op het aangehaalde element dat er geen zelfstandige ambassade van België is in haar land van herkomst om de aanvraag aldaar te kunnen indienen en dat de motivering dat betrokkene zich had kunnen wenden tot het consulaat in Moskou nietszeggend en irrelevant is, omdat Moskou niet in Georgië ligt;

Overwegende dat het argument dat er geen Belgische ambassade noch consulaat in het land van herkomst is, voor de verzoekende partij van doorslaggevend belang was om, in haar verzoek om machtiging op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet, te trachten aan te tonen dat dit verzoek niet in het buitenland bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post kon worden ingediend; dat de stelling dat dit op het Belgisch consulaat in Moskou kon gebeuren niet overtuigt, nu deze stad niet in het betrokken land van herkomst ligt en evenmin wordt aangegeven of die consulaire post ook deze is die bevoegd was voor de verblijfplaats van de verzoekende partij; dat op het argument van de verzoekende partij niet behoorlijk werd geantwoord zodat de bestreden beslissing niet naar behoren met redenen is omkleed; dat het middel ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken houdende verwerping van de aanvraag om machtiging van verblijf, ingediend door de verzoekende partij op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en houdende het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien november tweeduizend en drie, door

de H. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
Mevr. L. SCHWEIGER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.